

DHC B4 - Zwaluwen B4: 3 – 1

Zaterdag 26 november 2011

Zwaluwen B4 komen vechtlust tekort

Op deze lekkere frisse winderige zaterdagmiddag togen we naar Delft om koploper DHC te ontmoeten. Een uiterst belangrijke wedstrijd om dichterbij de kop te komen. Aan het begin van het seizoen waren we ook op bezoek geweest bij DHC voor de beker. Tegen hetzelfde team wonnen we toen met 11 – 4. Ook toen was Danny er niet, ook toen was het in de middag en ook toen speelden we op veld 2.

De warming up van DHC zag er indrukwekkend uit en wij probeerden daar niet voor onder te doen. Aanvoerder Stefano had daarin de leiding en poseerde even met de aanvoersband die ondergetekende ooit uit Londen (het Arsenal stadion) heeft meegenomen.

Interim-coach Jan had de opstelling bekend gemaakt en vol goede moed stonden we aan de aftrap. Het begin leverde veel actie en beide teams waren eigenlijk maar met één doel aan de wedstrijd begonnen: winnen!

Het moet echter wel gezegd dat de felheid, scherpheid, motivatie, concentratie en wil bij DHC vanaf het eerste moment een tandje meer was dan de strijders van de Zwaluwenlaan normaal laten zien. Het lukte gewoon niet ondanks een echte inzet.

Na 6 minuten een corner met de hoop dat een dood spelmoment maar het tij zou keren. Maar ook dat lukte niet. Net als de vrije trap in de 10^e minuut. Stefano mocht hem niet direct nemen en de bal bleef ver van het doel verwijderd.

Inmiddels had Damy al veel moeten verwerken en duidelijk was dat hij wel de scherpheid en concentratie had die bij anderen nog wel eens ontbrak. Hij werd zelfs achteraf door iemand *man of the match* Zwaluwen genoemd en dat was niet onterecht.

Maar ook Simon, Jesper, Gilles en Sam moesten hard werken en deden dat niet onverdienstelijk. Toch kwamen de snelle en gedreven aanvallers van DHC steeds weer door het onvermijdelijke gebeurde dan ook. Vanaf randje 16 schoot in de 11^e minuut een middenvelder van DHC onhoudbaar in voor Damy: 1 – 0!

De reden dat wij mochten blijven hopen was dat DHC wel fel was maar niet scherp in de afronding. Het middenveld van Zwaluwen liet vaak te wensen over. Er werd op die cruciale plek het meest balverlies geleden. Niet dat Stefan, Lauren, Maarten en Peter hun best niet deden, maar zoals gezegd: de echte finesse ontbrak. De altijd razendsnelle Matthias zorgde wel voor enkele gevaarlijke momenten. Lars had niet het geluk wat hij vaker wel had en ook zijn vervanger Rory ontbeerde scherpheid. Daar moet ook bij gezegd worden dat de boomlange laatste man van DHC een lastig te nemen obstakel was. De komst van Jordy gaf wel een positieve wending. Met veel jagen en twee mooie acties stichtte hij veel gevaar.

De gelijkmaker viel door één van de snelle rushes van Matthias. Nu echt niet bij te houden schoof hij 4 minuten voor rust de bal onder de keeper door: 1 – 1! Het laatste kwartier voor rust was Zwaluwen sterker geworden en de goal vlak voor rust zou een mentale tik voor DHC kunnen zijn. We voelden dat het zou moeten kunnen!

Na de rust, waar een serieuze toespraak en limonade waren geconsumeerd, was ook de hoop gevestigd op de wind die we nu in de rug hadden. Het bleek al snel dat deze factor geen invloed had op het spelbeeld. DHC was minstens zo gedreven en kwam veel op rechts opzetten. Met werkelijk goed combinatievoetbal maakten ze het Zwaluwen echt lastig! Damy bracht een aantal keer redding en straalde zekerheid uit. De paal stond twee keer in de weg en Simon werkte de bal een keer van de doellijn weg.

De aanvallen van DHC werden steeds vloeiender en op dezelfde manier werden die van Zwaluwen steeds ongecontroleerder. De bal naar voren jagen en maar hopen... die strategie werkte niet omdat de wind de bal vaak in handen van de doelman blies.

Na 13 minuten inde tweede helft nam DHC dan ook in doelpunten afstand. Na slecht verdedigen werd het een simpele goal: 2 – 1. Het enige waar we nog op konden hopen was een toevallige goal en zeker omdat Matthias en Maarten gewisseld werden omdat ze eerder weg moesten. Je zag langzamerhand het geloof helemaal wegvloeien uit de Zwaluwse strijders. Alsof DHC het rook strafte ze dat pijnlijk af met absoluut de mooiste goal van de dag. Een prachtig schot van een meter of 35 liet Damy wederom kansloos: 3 – 1.

Toen was het echt gedaan. Jordy liet zich zelfs wisselen omdat hij, zoals hij zelf zei, geen zin meer had. En dat was eigenlijk het grote verschil tussen DHC en Zwaluwen. Bij DHC was vanaf minuut 1 tot en met minuut 80 de echte wil om te winnen!

Hoe het programma er uit ziet de komende weken is vrij onbekend omdat na Westlandia ook VVK uit onze poule weg is. In ieder geval twee weken geen wedstrijd. Daarna zien we verder!

Gert